

U s n e s e n í

Krajský soud v Brně rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 9. října 2018 v trestní věci **obžalovaného P.M.**, nar. XXXXX ve XXXXX okres XXXXX, obchodního vedoucího společnosti XXXXX, a. s., trvale XXXXX, adresa pro účely doručování XXXXX, o odvolání obžalovaného a státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Břeclavi proti rozsudku Okresního soudu v Břeclavi ze dne 12. ledna 2018, č. j. 3 T 149/2015 – 2876, **t a k t o :**

Podle § 258 odstavec 1 písmeno a) trestního řádu se napadený rozsudek **zrušuje**.

Podle § 259 odstavec 1 trestního řádu se věc **vrací** soudu I. stupně.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný P.M. uznán vinným trestným činem poškození věřitele podle § 256 odstavec 1 písmeno a), odstavec 4 trestního zákona účinného do 31. 12. 2009, jehož se podle skutkových zjištění soudu I. stupně dopustil tak, že jako podnikající fyzická osoba, která je zapsána v obchodním rejstříku pod obchodním jménem P.M., IČ: XXXXX, s místem podnikání XXXXX, s vědomím, že se nachází v nepříznivé finanční situaci a má neuhrazenou řadu závazků déle než tři měsíce po splatnosti v úmyslu odstranit svůj majetek z dosahu věřitelů

I.

jako vlastník souboru nemovitostí, konkrétně objektu bydlení č. p. XXXXX stojící na pozemku p. č. XXXXX, pozemku p. č. XXXXX (zastavěná plocha a nádvoří), pozemku p. č. XXXX (orná půda), pozemku p. č. XXXXX (orná půda), pozemku p. č. XXXXX (orná půda) a pozemku p. č. XXXXX (orná půda), evidovaných v katastru nemovitostí na LV č. XXXXX, obec XXXXX, kat. území XXXXX, veden Katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště XXXXX, převedl tyto nemovitosti v hodnotě dle znaleckého posudku 6 620 000 Kč, jako prodávající na podkladě kupní smlouvy datované ze dne 10. 4. 2009 do vlastnictví XXXXX, nar. XXXXX, za kupní cenu ve výši 6 210 000 Kč, kterou však neobdržel, neboť tato měla být dle smlouvy uhrazena započtením údajné pohledávky kupujícího ve výši 6 350 000 Kč za prodávajícím z titulu půjček, které měly být prodávajícímu ze strany kupujícího poskytnuty v rozmezí let 2000 až 2003, pohledávka kupujícího však byla fiktivní,

II.

v přesně nezjištěné době od 10. 3. 2009 do 13. 5. 2009 v XXXXX poskytl a předal bez právního důvodu ze svých finančních prostředků částku 3 000 000 Kč svému tehdejšímu zaměstnanci D.P., nar. XXXXX, který dne 13. 5. 2009 tyto finanční prostředky na základě pokynu obžalovaného vložil za společnost XXXXX a.s. v XXXXX na pobočce České spořitelny a.s. na bankovní účet č. XXXXX majitele V.M., a to z důvodu uzavření kupní smlouvy datované dnem 12. 5. 2009 mezi V.M., nar. XXXXX, jako prodávajícím a společností XXXXX a.s., IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, zastoupenou předsedou představenstva F.F., jako kupující, kdy předmětem prodeje byly nemovitosti, a to objekt bydlení č. p. XXXXX stojící na pozemku p. č. XXXXX, pozemek p. č. XXXXX (zastavěná plocha a nádvoří), pozemek p. č. XXXXX (orná půda), pozemek p. č. XXXXX (orná půda), pozemek p. č. XXXXX (orná půda) a pozemek p. č. XXXXX (orná půda), evidované v katastru nemovitostí na LV č. XXXXX, obec XXXXX, kat. území XXXXX, veden Katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště XXXXX, kdy tyto byly prodány za kupní cenu ve výši 5 000 000 Kč, z níž částka 3 000 000 Kč měla být uhrazena při uzavření smlouvy a částka 2 000 000 Kč v sedmi týdenních splátkách, z toho šesti po částce 330 000 Kč a jedné po částce 20 000 Kč, přičemž částka 3 000 000 Kč, kterou D.P. vložil na účet prodávajícího a která pocházela z finančních prostředků obžalovaného, sloužila jako první část kupní ceny za prodej nemovitostí,

čímž obžalovaný jednáním uvedeným v bodech I. a II. znemožnil věřitelům majícím vůči němu splatné pohledávky domoci se uspokojení těchto pohledávek z uvedených nemovitostí a finančních prostředků obžalovaného, vůči němuž bylo následně dne 11. 9. 2009 zahájeno insolvenční řízení a dne 22. 1. 2010 prohlášen konkurz, pohledávky věřitelů zůstaly zcela či zčásti neupokojeny, přičemž se jedná zejména o věřitele se splatnými pohledávkami:

AGROTEC a. s., IČ: 00544957, se sídlem BRNĚNSKÁ 12, 693 01 HUSTOPEČE, se splatnou pohledávkou ve výši 83 277 Kč, ALD Automotive s. r. o., IČ: 61063916, se sídlem U STAVOSERVISU 527, 108 00 PRAHA, se splatnou pohledávkou ve výši 50 125 Kč, ALU-S.V., s. r. o., IČ: 49678477, se sídlem U PLYNÁRNY 10, 140 00 PRAHA se splatnou pohledávkou ve výši 284 290 Kč, ALUP CZ, spol. s r. o., IČ: 26940957, se sídlem U STADIONU 3115, 690 02 BŘECLAV, se splatnou pohledávkou ve výši 3 165 Kč, R.A., IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, se splatnou pohledávkou ve výši 56 814 Kč, BMKco. s. r. o., IČ: 26266920, se sídlem KVÍTKOVICKÁ 1533, 763 61 NAPAJEDLA, se splatnou pohledávkou ve výši 407 154 Kč, BPW, spol. s r.o., IČ: 46348085, se sídlem PRŮMYSLOVÁ 1842, 250 01 BRANDÝS N.LABEM-ST.BOLESLAV, se splatnou pohledávkou ve výši 785 987 Kč, C.a.P.P. Zlín, s. r. o., IČ: 25590545, se sídlem KVÍTKOVICKÁ 1386, 763 61 NAPAJEDLA, se splatnou pohledávkou ve výši 40 424 Kč, J.Č., IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX se splatnou pohledávkou ve výši 3 420 Kč, Česká pojišťovna a. s., IČ: 45272956, se sídlem SPÁLENÁ 75, 110 00 PRAHA, se splatnou pohledávkou ve výši 116 921 Kč, České dráhy, a. s., IČ: 70994226, se sídlem NÁBŘEŽÍ LUDVÍKA SVOBODY 1222, 110 00 PRAHA, se splatnou pohledávkou ve výši 246 939 Kč, DELIKOMAT s. r. o., IČ: 63475260, se sídlem U VLEČKY 843, 664 42 MODŘICE, se splatnou pohledávkou ve výši 12 500 Kč,

Fabory CZ Holding s. r. o., IČ: 25357425, se sídlem K LETIŠTI 1825, 627 00 ŠLAPANICE, se splatnou pohledávkou ve výši 2 005 Kč, Factoring KB, a. s., IČ: 25148290, se sídlem LUCEMBURSKÁ 1170, 130 00 PRAHA, se splatnou pohledávkou ve výši 1 055 968 Kč, Feron, a. s., IČ: 26440181, se sídlem HAVLÍČKOVA 1043, 110 00 PRAHA se splatnou pohledávkou ve výši 367 502 Kč, FORMETAL, s. r. o., IČ: 48035122, se sídlem ZAHRADNÍ 467, 250 64 MĚŠICE, se splatnou pohledávkou ve výši 12 543 Kč, GARANTRANS s. r. o., IČ: 25820117, se sídlem MOŠNOV 314, 742 51 se splatnou pohledávkou ve výši 6 240 Kč, HSP PARTNERS s. r. o., IČ: 25910060, se sídlem

ALBRECHTICKÁ 2169 KRNOV, se splatnou pohledávkou ve výši 9 830 354 Kč, INMEDIAS a. s., IČ: 60742658, se sídlem PAVLOVSKÁ 489, 692 01 MIKULOV, se splatnou pohledávkou ve výši 323 Kč, Jihomoravská plynárenská, a. s. (nyní RWE Energie a. s.), IČ: 49970607, se sídlem PLYNÁRENSKÁ 499, 602 00 BRNO, se splatnou pohledávkou ve výši 2 649 582 Kč, K A M E X, spol. s r. o., IČ: 46342591, se sídlem KOSTELANSKÁ 2122, 686 03 STARÉ MĚSTO, se splatnou pohledávkou ve výši 1 421 Kč, KOLTICO s. r. o., IČ: 25521144, se sídlem TOVÁRNÍ 1630, 769 01 HOLEŠOV, se splatnou pohledávkou ve výši 162 160 Kč, L.N., IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, se splatnou pohledávkou ve výši 120 000 Kč, L.O., IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, se splatnou pohledávkou ve výši 14 919 Kč, MERLIN-PLUS spol. s r.o., IČ: 25327135, se sídlem POLNÍ 585, 691 56 HRUŠKY, se splatnou pohledávkou ve výši 123 129 Kč, M.L., IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, se splatnou pohledávkou ve výši 232 754 Kč, Miroslavské strojírny, s. r. o., IČ: 60730471, se sídlem KOSTELNÍ 222, 671 72 MIROSLAV, se splatnou pohledávkou ve výši 243 950 Kč, M. SLOVAKIA, s. r. o., IČ: 00000000, se sídlem ŠTEFÁNIKOVA 715, 905 01 SENICA, se splatnou pohledávkou ve výši 229 825 Kč, OSIVO a. s., IČ: 00000000, se sídlem KALINČIAKOVA, 960 03 ZVOLEN se splatnou pohledávkou ve výši 18 797 Kč, PENAD s. r. o., IČ: 00000000, se sídlem NOVÁ, 040 18 KOŠICE se splatnou pohledávkou ve výši 270 693 Kč, I.P., IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, se splatnou pohledávkou ve výši 9 000 Kč, REROSA-HYDRAULIKA, s. r. o., IČ: 48531294, se sídlem NÁDRAŽNÍ 192, 693 01 HUSTOPEČE, se splatnou pohledávkou ve výši 63 698 Kč, XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, se splatnou pohledávkou ve výši 605 220 Kč, SURFIN, s. r. o., IČ: 46903216, se sídlem LÁNY 698 BRNO, se splatnou pohledávkou ve výši 48 971 Kč, TH, s. r. o., IČ: 60735333, se sídlem BAŤOVKA 502, 696 02 RATÍŠKOVICE se splatnou pohledávkou ve výši 6 875 Kč, Truck servis Trnava spol. s r. o., IČ: 00000000, se sídlem VLČKOVCE, 919 23 TRNAVA, se splatnou pohledávkou ve výši 13 641 Kč, UniCredit Leasing CZ, a. s., IČ: 15886492, se sídlem RADLICKÁ 3201, 150 00 PRAHA, se splatnou pohledávkou ve výši 534 541 Kč, V I V A Valtice, s. r. o., IČ: 60703687, se sídlem RUDÉ ARMÁDY 305, 691 42 VALTICE, se splatnou pohledávkou ve výši 516 351 Kč, Z + M servis, spol. s r. o., IČ: 41032004, se sídlem VALCHAŘSKÁ 3261, 702 00 OSTRAVA, se splatnou pohledávkou ve výši 29 496 Kč, Z.S., IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, se splatnou pohledávkou ve výši 1 829 Kč, ZP ZEMAN TRANSPORT Group Brno, a. s., IČ: 63470489, se sídlem ROVINY 825, 643 00 BRNO, se splatnou pohledávkou ve výši 17 110 Kč, Okresní správa sociálního zabezpečení Břeclav, IČ: 00006963, se sídlem HUSOVA 1/1, 690 02 BŘECLAV, se splatnou pohledávkou ve výši 2 750 391 Kč, Všeobecná zdravotní pojišťovna, IČ: 41197518, se sídlem 17. LISTOPADU 54/14, 690 02 BŘECLAV, se splatnou pohledávkou ve výši 3 168 732 Kč, Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra ČR, IČ: 47114304, se sídlem KODAŇSKÁ 1441, 101 00 PRAHA, se splatnou pohledávkou ve výši 161 499 Kč, Česká průmyslová zdravotní pojišťovna, IČ: 49709917, se sídlem JEČNÁ č. o. 39, 120 00 PRAHA 2 (po fúzi s Hutnickou zaměstnaneckou pojišťovnou, IČ: 47672234, se sídlem JEREMENKOVA 161/11, 703 00 OSTRAVA-VÍTKOVICE), se splatnou pohledávkou ve výši 52 831 Kč, Vojenská zdravotní pojišťovna České republiky, IČ: 47114975, se sídlem DRAHOBEJLOVA 1404, 190 00 PRAHA, se splatnou pohledávkou ve výši 158 708 Kč, Finanční úřad v Břeclavi, IČ: 00006921, se sídlem SLADOVÁ č. o. 1, 690 02 BŘECLAV, se splatnou pohledávkou ve výši 6 766 638 Kč, Kooperativa pojišťovna a. s. Vienna Insurance Group, IČ: 47116617, se sídlem POBŘEŽNÍ 665/21, 186 00 PRAHA 8, se splatnou pohledávkou ve výši 8 385 Kč, FERRO OK, spol. s r. o., IČ: 45147710, se sídlem PRAŽSKÁ 1, 254 01 JÍLOVÉ U PRAHY, se splatnou pohledávkou ve výši 30 341 Kč, P.Š., IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, se splatnou pohledávkou ve výši 11 826 Kč, kterým tak obžalovaný způsobil celkovou škodu ve výši 9 620 000 Kč odpovídající hodnotě z majetku obžalovaného převedených nemovitostí a uvedených finančních prostředků,

příčemž v důsledku jednání obžalovaného zůstaly neuhrazeny i v té době nesplatné pohledávky dalších věřitelů, a to zejména: Ernst Glogar s. r. o., IČ: 26033097, se sídlem BROŽÍKOVA 445, 370 01 ČESKÉ BUDĚJOVICE (nyní Haberkorn Ulmer s. r. o.), GAMA OCEL, spol. s r. o., IČ: 26295849, se sídlem U HLINÍKA 1252, 696 02 RATÍŠKOVICE, HYVA - CS, s. r. o., IČ: 26892766, se sídlem ZDĚBRADSKÁ 56, 251 01 ŘÍČANY, Lankwitzer ČR, spol. s r. o., IČ: 18631088, se sídlem VÁCLAVSKÉ NÁMĚSTÍ 832, 110 00 PRAHA, L.D., IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, SG Equipment Finance Czech Republic s. r. o., IČ: 61061344, se sídlem NÁMĚSTÍ JUNKOVÝCH 2772/79, 155 00 PRAHA, SVAN Chrudim s. r. o., IČ: 64793311, se sídlem U CUKROVARU 789, 538 21 SLATIŇANY, TRANS - TECHNIK spol. s r.o., IČ: 44016077, se sídlem ŘÍPSKÁ 1221, 627 00 BRNO, Komerční banka, a. s., IČ: 45317054, se sídlem NA PŘÍKOPĚ 969/969, 110 00 PRAHA, Československá obchodní banka, a. s., IČ: 00001350, se sídlem RADLICKÁ 333/150, 150 00 PRAHA.

Za tento trestný čin uložil soud I. stupně obžalovanému podle § 256 odstavec 4 trestního zákona účinného do 31. 12. 2009 trest odnětí svobody v trvání 2 let, pro jehož výkon byl obžalovaný podle § 39a odstavec 2 písmeno b) trestního zákona účinného do 31. 12. 2009 zařazen do věznice s dozorem. Podle § 49 odstavec 1, 3 trestního zákona účinného do 31. 12. 2009 byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu podnikatelské činnosti pro předmět podnikání - výroba nemotorových vozidel a zemědělských strojů, - zámečnictví, - koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej (vyjma zboží podléhajícího speciální úpravě), - silniční motorová doprava nákladní - nákladní, vnitrostátní, - silniční motorová doprava provozovaná vozidly do 3,5 tuny celkové hmotnosti - nákladní, mezinárodní, - silniční motorová doprava provozovaná vozidly do 3,5 tuny celkové hmotnosti, na dobu 2 let.

Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu byli poškození: AGROTEC a. s., IČ: 00544957, se sídlem BRNĚNSKÁ 12, 693 01 HUSTOPEČE, ALUP CZ, spol. s r. o., IČ: 26940957, se sídlem U STADIONU 3115, 690 02 BŘECLAV, Auto Fit, spol. s r.o., IČ: 46345582, se sídlem Vídeňská 296, 619 00 Brno, BMKco. s. r. o., IČ: 26266920, se sídlem KVÍTKOVICKÁ 1533, 763 61 NAPAJEDLA, C.a.P.P. Zlín, s. r. o., IČ: 25590545, se sídlem KVÍTKOVICKÁ 1386, 763 61 NAPAJEDLA, Česká pojišťovna a. s., IČ: 45272956, se sídlem SPÁLENÁ 75, 110 00 PRAHA, Fabory CZ Holding s. r. o., IČ: 25357425, se sídlem K LETIŠTI 1825, 627 00 ŠLAPANICE, Komerční banka, a. s., IČ: 45317054, se sídlem NA PŘÍKOPĚ 969/969, 110 00 PRAHA, FUHRMANN FAHRZEUGE, IČ: 00000000, se sídlem STEINEBRUNN, A-2 16 DRASENHOFEN, GARANTRANS s. r. o., IČ: 25820117, se sídlem MOŠNOV 314, 742 51, K A M E X, spol. s r. o., IČ: 46342591, se sídlem KOSTELANSKÁ 2122, 686 03 STARÉ MĚSTO, KOLTICO s. r. o., IČ: 25521144, se sídlem TOVÁRNÍ 1630, 769 01 HOLEŠOV, L.O., IČ: XXXXX, se sídlem SOKOLSKÁ 1213, 696 81 BZENEC, MERLIN-PLUS spol. s r.o., IČ: 25327135, se sídlem POLNÍ 585, 691 56 HRUŠKY, P.Š., IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, I.P., IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, TRANS - TECHNIK spol. s r.o., IČ: 44016077, se sídlem ŘÍPSKÁ 1221, 627 00 BRNO, a DELIKOMAT s. r. o., IČ: 63475260, se sídlem U VLEČKY 843, 664 42 MODŘICE, odkázání se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonné lhůtě odvolání do výroku o vině a trestu, které odůvodnil prostřednictvím obhájce, v němž uvedl, že rozsudek je třeba zrušit z důvodů vymezených v ustanovení 258 odstavec 1 písmeno a), b), c), d), e) trestního řádu. Důvod pro zrušení rozsudku 258 odstavec 1 písmeno b) trestního řádu spatřuje v tom, že výroková část i odůvodnění rozsudku, obsahuje takové vady, pro které není možno tento přezkoumat. Skutková věta rozsudku rozčleňuje jednání obžalovaného do dvou samostatných

jednání. Pod bodem I. řeší prodej nemovitých věcí V.M. a pod bodem II. předání finančních prostředků ve výši 3.000.000,- Kč D.P. Z právního posouzení skutku však není možno seznat, jak soud tato jednání obžalovaného hodnotil, zda je považoval za dva dílčí útoky pokračujícího trestného činu nebo zda je považoval za jediné jednání. Skutková věta a její právní posouzení je formulováno nesrozumitelně, rozsudek je nepřezkoumatelný, neboť není zřejmé za jaké jednání a na základě jakého právního posouzení byl obžalovaný soudem I. stupně odsouzen. I způsob, jakým soud I. stupně rozsudek odůvodnil, když v odůvodnění se výlučně zabýval okolnostmi převodu nemovitých věcí na V.M. a zcela stranou ponechal předání finančních prostředků ve výši 3.000.000,- Kč D.P. je nepřezkoumatelný. A to i za situace, kdy soud odsuzuje obžalovaného za převod nemovitých věcí i za předání finančních prostředků D.P. Odůvodnění rozsudku neodpovídá výrokové části.

V projednávané věci je naplněna i podmínka pro rozhodnutí odvolacího soudu o zrušení rozsudku dle ustanovení 258 odstavec 1 písmeno a) trestního řádu, neboť jsou zde podstatné vady řízení, které rozsudku předcházelo. Rozsudek byl vydán soudním senátem, u kterého nejsou splněny podmínky pro vydání nestranného rozhodnutí ve smyslu ustanovení 30 odstavec 1 trestního řádu. Z odůvodnění rozsudku, jakož i ze zvukového záznamu z hlavního líčení dne 12. 1. 2018, vyplývá, že nebylo rozhodnuto nestranným způsobem. Při hodnocení věrohodností svědkyně E. T. soud velmi kritickým způsobem zhodnotil pravomocné rozhodnutí jiného soudu, kterým byla tato svědkyně odsouzena za jednání vůči obžalovanému, přičemž prezentoval názor, že v případě, že by soud I. stupně byl věcně a místně příslušným soudem „nikdy by k takovému výroku nedospěl“. Takový způsob odůvodnění rozsudku odporuje ustanovení 125 odstavec 1 trestního řádu, protože nepřijatelným a nezákonným způsobem do rozhodnutí promítá hodnocení pravomocného rozhodnutí jiného soudu za situace, kdy soud I. stupně nebyl nadán ani pravomocí, ani příslušností k rozhodování hodnocené trestní věci. Mnohem závažnější skutečností, zakládající nezákonnost rozsudku je v tom, že soud pravomocné odsouzení svědkyně T. zohledňoval i při rozhodování o vině a při rozhodování o trestu. Takový postup je v příkrém rozporu s ustanoveními trestního zákoníku, upravujícími otázku ukládání trestu. Platí pravidlo individualizace trestu a při ukládání trestu nelze zohledňovat trest, který byl pravomocně uložen jiné osobě v jiném trestním řízení. Nelze tedy připustit, aby v trestní věci rozhodoval soudní senát, který k uložení trestu nepřistupuje jako k sankčnímu a výchovnému mechanismu, ale jako k nástroji odplaty. Z odůvodnění rozsudku, jakož i z vyjádření předsedy senátu při vyhlášení rozsudku, který doslova uvedl, že soud „uložil panu obžalovanému trest odnětí svobody na samé dolní hranici trestní sazby, nicméně jako trest nepodmíněný, už i ve světle toho, že když svědkyně T. měla dostat pět let, tak já si myslím, že trest odnětí svobody v trvání dvou let pro pana obžalovaného za prokázané není zas tak nepřiměřeně přísný“, vyplývá, že soud při ukládání trestu postupoval zcela v rozporu s trestním řádem, když za jedno z kritérií pro uložení trestu použil trest uložený svědkyni T. v jiném trestním řízení. Výše popsaný postup jednak odporuje příslušným ustanovením trestního zákoníku upravujícím zásady pro ukládání trestu a odporuje i základním zásadám, na kterých je vystavěno trestní řízení (zejména zásada zákonného a nestranného soudce, jakož i zásada práva na spravedlivý a nezaújatý trestní proces) a svědčí ve vztahu k osobě obžalovaného o podjatosti rozhodujícího soudního senátu. Rozsudek nebyl vydán nestranným soudním senátem, což vedlo k porušení práva obžalovaného na projednání věci zákonným a nestranným soudcem a vznáší tímto námitku podjatosti soudního senátu. Jsou naplněny předpoklady pro zrušení rozsudku dle ustanovení 258 odstavec 1 písmeno a) trestního řádu a rovněž předpoklady pro aplikaci ustanovení 262 trestního řádu a přikázání věci k novému projednání a rozhodnutí v jiném složení senátu.

Došlo také k porušení ustanovení 220 odstavec 1 trestního řádu, neboť soud I. stupně rozhodl o skutku, který nebyl uveden v žalobním návrhu. V obžalobě byly obžalovanému kladeny za

vinu dva skutky, jednání specifikované pod bodem I. obžaloby bylo kvalifikováno jako trestný čin zvýhodňování věřitele podle 256a odstavec 1, 3 trestního zákona a jednání specifikované pod bodem II. obžaloby bylo kvalifikováno jako trestný čin poškozování věřitele podle 256 odstavec 1 písmeno a), odstavec 3 trestního zákona. V rozsudku však soud při popisu skutku i při právní kvalifikaci nevyšel z podané obžaloby, a přistoupil ke změně skutkové věty i ke změně právní kvalifikace. Nezabýval se otázkou, jaký dopad bude mít změna skutkové věty na totožnost skutku, jen lakonicky konstatoval, že výše uvedenou změnu skutkové věty, jakož i změnu právní kvalifikace, provedl „při zachování jednoty a totožnosti skutku“. S tímto konstatováním nelze souhlasit. V projednávané věci bylo obžalovanému v bodě I.) výroku obžaloby kladeno za vinu, že zvýhodnil jiného věřitele na úkor ostatních věřitelů tím, že převedl svůj majetek popsany v obžalobě na podkladě kupní smlouvy ze dne 10. 4. 2009 do vlastnictví svého věřitele V.M. V průběhu celého trestního řízení orgány činné v trestním řízení skutkově vycházely z toho, že V.M. byl řádným věřitelem obžalovaného, což bylo konstatováno jak v usnesení o zahájení trestního stíhání, tak v obžalobě. Skutková podstata trestného činu zvýhodňování věřitele dle ustanovení 256a trestního zákona účinného do 31. 12. 2009 předpokládá, že dlužník, který není schopen plnit své závazky, zmaří, byť i jen částečně, uspokojení svého věřitele tím, že zvýhodní jiného věřitele. Předpokladem pro zahájení trestního stíhání obžalovaného byla skutečnost, že obžalovaný měl podle názoru orgánů činných v trestním řízení zvýhodnit V.M. jako jednoho ze svých věřitelů oproti ostatním věřitelům. Problematika postavení V.M. vůči obžalovanému je otázkou skutkovou a je zásadním znakem popisu skutku, pro který je vedeno trestní stíhání vůči obžalovanému. Nelze tedy v žádném případě souhlasit s názorem prezentovaným soudem I. stupně, že při změně popisu skutku a změně právní kvalifikace zůstává zachována totožnost skutku. Taková „úprava popisu skutku“ znamená porušení ustanovení 220 odstavec 1 trestního řádu., Zákonný požadavek rozhodování o skutku, který je uveden v žalobním návrhu za situace, kdy došlo ke změně popisu skutku, nebyl naplněn, neboť došlo ke změně zásadní skutkové okolnosti v podobě konstatování, že V.M. nebyl věřitelem obžalovaného (jeho pohledávka byla fiktivní), což vede k nezákonnosti vydaného rozsudku, neboť tento je rozhodnutím o skutku, který nebyl uveden v žalobním návrhu. Pokud bylo konstatováno, že V.M. nebyl věřitelem obžalovaného, nelze dovozovat odpovědnost za trestný čin zvýhodňování věřitele a současně nelze vzhledem k nutnosti podstatné změny popisu skutku při této právní kvalifikaci dovozovat ani odpovědnost za trestný čin poškozování věřitele, neboť touto změnou popisu skutku došlo k podstatné změně skutku jako takového, což je z pohledu procesních předpisů nepřipustné. Tím došlo k porušení totožnosti skutku oproti obžalobě a o takto změněném skutku nebylo možno na podkladě podané obžaloby rozhodnout. Pokud tímto způsobem soud i přes výše uvedené postupoval, zatížil rozsudek vadou, pro kterou je nutno přistoupit k jeho zrušení. Dokazování provedené v trestním řízení (ke skutku I. dle obžaloby) bylo zaměřeno na zjišťování naplnění či nenaplnění znaků skutkové podstaty trestného činu zvýhodňování věřitele. Z tohoto pohledu k dokazování přistupovala i obhajoba a svou pozornost soustředila na okolnosti významné z pohledu naplnění znaků skutkové podstaty trestného činu zvýhodňování věřitele, neboť z popisu skutku v obžalobě nebylo možno dovozovat možnost „změny popisu skutku“, jak ji provedl soud I. stupně, a na ni navazující změnu právní kvalifikace. V reakci na navrhovanou změnu popisu skutku a změnu právní kvalifikace skutku státním zástupcem navrhovala obhajoba podáním ze dne 16. 11. 2017 doplnění dokazování opětovným provedením výsledků svědků M., D. a F., bohužel bezvýsledně. Pokud měl soud I. stupně v úmyslu učinit provedenou změnu popisu skutku, bylo nutno, aby opakovaně provedl již realizované výsledky svědků neboť tak by došlo k naplnění práva obhajoby klást vyslýchaným svědkům účelně otázky ke konkrétním, dříve nepředvídatelným, skutkovým okolnostem. Obhajobě by byla dána možnost k rozhodným skutkovým okolnostem navrhopat provedení dalších důkazních prostředků. K tomu však nedošlo a tím bylo zasaženo do práva

obžalovaného klást vyslýchaným svědkům otázky, uplatňovat svou obhajobu, a v tom lze spatřovat podstatnou vadu řízení.

Došlo také k porušení ustanovení 2 odstavec 5 trestního řádu. Z odůvodnění rozsudku i z postupu soudu vyplývá, že přistoupil ke změně popisu skutku a ke změně právní kvalifikace tak, aby mohl vynést odsuzující rozsudek, což je nezákonný a z pohledu práva na spravedlivý proces nepřijatelný postup. Jednání obžalovaného bylo možno posoudit buď jako trestný čin zvýhodňování věřitele nebo jako trestný čin poškozování věřitele, přičemž tyto dvě právní kvalifikace se vzájemně vylučují. Soud I. stupně v odůvodnění rozsudku implicitně uvádí, že změna popisu skutku a změna právní kvalifikace byla vedena záměrem překlenout z pohledu obžaloby nepříznivě se vyvíjející důkazní situaci, neboť na základě provedených důkazů bylo možné dovodit zásadní pochybnosti o naplnění subjektivní stránky skutkové podstaty trestného činu zvýhodňování věřitele na straně obžalovaného, což by vedlo k nutnosti zprostit obžalovaného obžaloby v rozsahu skutku uvedeného pod bodem I. obžaloby. Tyto skutečnosti tak zakládají nutnost zrušení rozsudku dle ustanovení 258 odstavec 1 písmeno a) trestního řádu. Soudem I. stupně byla učiněna nesprávná skutková zjištění, když na základě provedených důkazů, pokud jde o skutek pod bodem I. obžaloby, přicházely v úvahu v zásadě dvě verze skutkového děje. Jednak verze, ke které se přiklonil soud I. stupně (zejména na základě výpovědi svědků T. a K.), jednak verze, dle které byl V.M. řádným věřitelem obžalovaného a obžalovaný převod nemovitých věcí činil v zájmu záchrany svého podnikání, což by ve svém důsledku znamenalo i příznivější situaci věřitelů obžalovaného, kteří by se při udržení podnikatelské činnosti obžalovaného měli možnost domoci se svých pohledávek. Z odůvodnění rozsudku však nelze zjistit, na základě jakých skutečností se soud I. stupně přiklonil k verzi skutkového děje, která je pro obžalovaného nepříznivá. Neuvedl, proč považoval výpovědi svědků T. a K. za věrohodné a výpovědi svědků hovořících ve prospěch obžalovaného za nevěrohodné. Toto pochybení soudu zakládá nutnost zrušit rozsudek a přikázat nové projednání věci. Soud v rozporu neprovedl obhajobou navrhouvané výslechy svědků M. a K., ačkoliv tyto osoby byly způsobilé svou výpovědi významně přispět k objasnění věci. Soud I. stupně pochybil také při ukládání trestu, neboť nezohlednil všechny významné skutečnosti rozhodné pro stanovení druhu trestu a jeho výměry. Obžalovaný navrhl, aby byl napadený rozsudek v celém rozsahu zrušen a věc vrácena soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí, a aby trestní věc byla projednána v jiném složení senátu.

Podané odvolání obžalovaný doplnil dalším podáním ze dne 11. 9. 2018, v němž uvedl, že po prostudování věci zjistil velmi podstatnou vadu řízení spočívající v porušení článku 38 odstavec 1 Listiny základních práv a svobod a § 41 odstavec 1 zákona o soudech a soudcích a § 31 odstavec 1 trestního řádu. Trestní věc napadla k Okresnímu soudu v Břeclavi osobním podáním dne 7. 10. 2015 v čase 14,00 hod. Na základě záznamu na č. listu 2602 z téhož dne, který vytvořil místopředseda soudu Mgr. P. B., bylo trestnímu oddělení přikázáno, aby z důvodu případné podjatosti předsedkyně senátu nebyla věc přidělena do senátu 1T a 2T. Obhajoba má za to, že tento postup místopředsedy soudu I. stupně byl v rozporu s článkem 38 Listiny základních práva a svobod a § 41 odstavec 1 zákona o soudech a soudcích a § 31 odstavec 1 trestního řádu, čímž došlo k nepřipustné manipulaci s tím, kdo ve věci bude rozhodovat a byl porušen princip zákonného soudce. Soud měl postupovat v souladu se zákonem o soudech a soudcích. Po podání obžaloby má být v první řadě přímo na podatelně věc zapsána do podací knihy a podle rozvrhu práce přidělena do senátu, který byl příslušný. Pokud soudkyně nebo soudce se cítil být ve věci podjatý z důvodů uvedených v § 30 odstavec 1 trestního řádu, měl v této věci rozhodnout o své podjatosti a v usnesení konstatovat důvody, proč se cítí být ve věci podjatý. Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost, o které by rozhodl nadřízený soud. Místopředseda soudu učinil nezákonné opatření, které mělo za následek, že se obžalovaný proti tomuto postupu nemohl bránit

stížností. Soudce tvrdící, že je podjatý, svou podjatost nemusel vysvětlovat a odůvodňovat v rámci odůvodnění usnesení o své podjatosti, a mimo jiné, ve věci rozhodovali přísedící, kteří neměli ve věci vystupovat. Díky nezákonnému postupu místopředsedy soudu I. stupně bylo odňato právo obžalovaného podat stížnost proti usnesení o případné podjatosti soudkyně, což považuje za zásadní zásah do svých práv.

Za zásadnější považuje, že domněle podjaté soudkyně, u nichž místopředseda soudu vyhodnotil „důvod případné podjatosti“, ve skutečnosti vůbec podjaté nejsou a ve věci, pokud by měly rozhodovat o své podjatosti, by zřejmě ani takto nerozhodly, neboť důvody, které jsou uvedeny v záznamu, nejsou pravdivé a ani samy o sobě neodůvodňují podjatost. Pokud by i některá z těchto soudkyň rozhodla o své podjatosti a obhajoba měla možnost proti tomuto podat stížnost, předpokládá, že by s touto stížností byla úspěšná. V další části doplnění odvolání obžalovaný rozebral ze svého pohledu důvody podjatosti, o nichž se vyjádřily Mgr. W. a JUDr. S., uvedené v záznamu na č. listu 2602 a má za to, že žádná z předsedkyň senátu nemá žádný poměr k věci, ani k obžalovanému, že jejich důvody byly smyšlené tak, aby nemusely v této velmi náročné věci jednat a rozhodnout. Další zásadní důsledek nezákonného postupu místopředsedy soudu I. stupně spatřuje v tom, že i kdyby soudkyně, do jejíhož senátu by byla věc zařazena, byly podjaty, neznamenaloby to, že by nutně muselo dojít k výměně přísedících. Podle výkazu práce, který byl tehdy platný, Spr 965/2014 ve znění dodatku č. 3 platného k 1. 6. 2015 jsou přísedící v trestních věcech vybíráni tak, že v senátu 1T ze seznamu č. 1, v senátu 2T ze seznamu č. 2 a v senátu 3T ze seznamu č. 3. Pokud by tedy byla věc zařazena do senátu 1T a následně došlo k vydání usnesení o podjatosti soudkyně JUDr. S., neznamenaloby to, že by díky této podjatosti mělo dojít ke změně seznamu, ze kterého jsou přísedící vybíráni, a to proto, že u každého ze soudců a přísedících se musí zkoumat podjatost samostatně a skutečnost, že došlo ke stavu podjatosti předsedkyně senátu, neznamená, že by měli být vybíráni přísedící z jiného senátu, než je uvedeno v rozvrhu práce. Vzhledem k tomu, že věc nebyla přidělena do senátu 1T ani 2T a byla zařazena přímo do senátu 3T, byli přísedící v dané věci, pan M.F. a J.Z., přísedící ze seznamu č. 3, nikoliv ze seznamu 1, který měl zůstat. I přísedící nebyli zákonnými soudci, přičemž obhajoba připomíná nálezy Ústavního soudu II. US 3213/2010 a II. US 2430/15, které hovoří o tom, že také na přísedící platí princip zákonného soudce. Nebyl dán žádný důvod, aby se napadlá věc předkládala místopředsedovi soudu. Věc měla být automaticky bez jeho vlivu přidělena soudci, který má věc na starost. Místopředseda soudu musel vědět o tom, že tato obžaloba napadne. Zřejmě měl informace ze státního zastupitelství, neboť není možné, aby v období od podání obžaloby, tedy od 14,00 hod. do konce pracovní doby, mu byla věc předložena, on za tuto dobu stačil zjistit stanoviska soudců. Stejně tak tato věc vyvolává otázku, jak se mohly soudkyně Mgr. W. a JUDr. S. dovědět, že na Okresní soud v Břeclavi napadla obžaloba na obžalovaného M.. Přirozeně lze namítnout, že se to mohly dovědět od místopředsedy Mgr. B., který je na to upozornil. Ale proč by je na to upozorňoval? Copak on ví, že M. je příbuzný manžela Mgr. W., nebo že M. je soused rodičů JUDr. S.? Anebo u breclavského soudu a státního zastupitelství předem konzultují všechny věci, které mají napadnout, preventivně se zjišťuje, zda náhodou není soudce podjatý anebo na věci nemá někdo jiný zájem? Obžaloba napadla v 14,00 hod. a do skončení pracovního dne stačil Mgr. B. seznámit všechny soudce se všemi kauzami, které ten den napadly a probrat, zda náhodou tito soudci neznají obžalované.

V této věci jsou další otázky, které vzbuzují pochybnosti. Proč na podacím razítku je evidentně přepisovaná doba podání, kde u minut je přepisován původní text. Proč se v záznamu hovoří o „obviněném M.“, nikoliv o „obžalovaném M.“? Pokud by se soudkyně vyjadřovaly po podání obžaloby, nepochybně by uvedly správný procesní titul. To vše svědčí o tom, že docházelo k zásadním manipulacím, kdo ve věci bude rozhodovat, na těchto manipulacích se podílel zejména Mgr. B. Obhajoba je přesvědčena o tom, že Okresní soud

v Břeclavi se v kooperaci s Okresním státním zastupitelstvím v Břeclavi dlouhodobě připravoval na projednání této trestní věci.

Pro případ, že by odvolací soud vrátil věc Okresnímu soudu v Břeclavi a přikázal její projednání jiným senátem, namítá obhajoba podjatost soudce Mgr. P. B. Obhajoba má za to, že také soudkyně Mgr. W. a JUDr. S. jsou ve věci podjaté, neboť je evidentní, že nepravdivými případně záměrně zkreslenými důvody se snaží vyhnout rozhodování, což podle rozsudku Nejvyššího soudu České republiky ze dne 29. 8. 2001, sp. zn. 7 Tz 178/2001 může být důvodem pro zahájení kárného řízení. Tyto soudkyně nejsou účastny výše uvedeného záznamu a mohou popřít, že toto Mgr. B. sdělily, nicméně obhajoba klade otázku, jak by Mgr. B. mohl vědět o „příbuzenství“ K.S. s obžalovaným M. a jak by mohl vědět o tom, že M. je „sousedem“ rodičů JUDr. H. S., takže o tom s ním hovořit musely.

Navrhl, pokud se odvolací soud dospěje k závěru, že soudce Mgr. Rezek, není zákonným soudcem, nebo je ve věci podjatý, a vytvoří si právní názor na to, že Mgr. B., JUDr. S. a Mgr. W., jsou taktéž podjatí, aby zrušil rozsudek soudu I. stupně a nepřiděloval věc Okresnímu soudu v Břeclavi, ale jinému okresnímu soudu v jeho působnosti.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonné lhůtě odvolání v neprospěch obžalovaného státní zástupce a to do výroku o trestu, v němž uvedl, že obžalovaný P.M. byl ohrožen v rámci trestní sazby § 256 odstavec 4 trestního zákona účinného do 31. 12. 2009 trestem od 2 do 8 let. Škoda, kterou obžalovaný způsobil, přesahuje částku 9.000.000 Kč. Přestože nelze pominout, že od spáchání trestného činu uběhla dlouhá doba, neshledává důvod, aby obžalovanému byl s ohledem na výši způsobené škody uložen trest na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, který je nepřiměřeně mírný. Uvedl, že podle přechodných ustanovení zákona č. 58/2017 Sb. ve znění účinném od 1. 10. 2017 článku II. bod 2) při rozhodování o způsobu výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody uloženého za trestný čin spáchaný přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona použije 56 trestního zákoníku, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Podle 56 odstavec 7 trestního zákoníku se nepodmíněný výkon trestu odnětí svobody vykonává diferencovaně ve věznici podle písmena a) s ostrahou nebo podle písmena b) se zvýšenou ostrahou. Proto zařazení obžalovaného pro výkon uloženého trestu odnětí svobody do věznice s dozorem není správné. Státní zástupce navrhl, aby odvolací soud podle 258 odstavec 1 písmeno e) trestního řádu s odkazem na 258 odstavec 2 trestního řádu zrušil napadený rozsudek ve výroku o trestu a sám podle 259 odstavec 3 trestního řádu za splnění podmínek 259 odstavec 4 trestního řádu ve věci rozhodl tak, že obžalovanému bude uložen trest ve výměře 3 až 3,5 let se zařazením do věznice s ostrahou.

Věc byla předložena Krajskému soudu v Brně jako soudu odvolacímu podle § 252 trestního řádu. Odvolání byla podána oprávněnými osobami dle § 246 odstavec 1 trestního řádu v zákonné lhůtě podle § 248 odstavec 1 trestního řádu a svým obsahem splňují zákonné podmínky uvedené v § 249 odstavec 1 trestního řádu.

Odvolací soud přezkoumal podle § 254 odstavec 1, 3 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků rozsudku, proti nimž byla podána odvolání i správnost postupu řízení, které vydání napadeného rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad.

Nejprve vzhledem k obsahu odvolání obžalovaného a jeho doplnění odvolací soud zkoumal řízení, které předcházelo vydání napadeného rozsudku se zaměřením, zda nebylo zatíženo podstatnými vadami, které by mohly mít vliv na správnost a zákonnost přezkoumávaných částí rozsudku.

K námitce podjatosti senátu 3 T, specifikované v odvolání obžalovaného ze dne 20. 2. 2018, odvolací soud uvádí:

Vzhledem k návrhu obžalovaného na vyloučení senátu 3T Okresního soudu v Břeclavi z projednávání této trestní věci z důvodů uvedených v odvolání obžalovaného, byla po nápadu věci u odvolacího soudu trestní věc vrácena soudu I. stupně bez věcného vyřízení s pokynem, aby senát, který jednal a rozhodl v této trestní věci, rozhodl o námitce podjatosti senátu 3T podle § 30 odstavec 1 trestního řádu. Usnesením Okresního soudu v Břeclavi ze dne 17. dubna 2018, č. j. 3 T 149/2015 – 2947, bylo rozhodnuto podle § 30 odstavec 1 trestního řádu tak, že senát Okresního soudu v Břeclavi není vyloučen z projednávání a rozhodování ve věci vedené u Okresního soudu v Břeclavi pod sp. zn. 3T 149/2015. Proti tomuto usnesení podal obžalovaný v zákonné lhůtě stížnost, o níž bylo rozhodnuto usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 12. června 2018, č. j. 4 To 189/2018 – 2956, tak, že se podle § 148 odstavec 1 písmeno c) trestního řádu stížnost obžalovaného zamítá, a to z důvodů v tomto usnesení blíže rozvedených, na jehož obsah odvolací soud odkazuje.

K námitkám obžalovaného v doplnění odvolání ze dne 11. 9. 2018 - porušení článku 38 odstavec 1 Listiny základních práv a svobod a § 41 odstavec 1 zákona o soudech a soudcích a § 31 odstavec 1 trestního řádu.:

Ze spisového materiálu se podává, že dne 7. 10. 2015 v 14,00 hodin byla u Okresního soudu v Břeclavi podána obžaloba na obviněného P.M., nar. XXXXX, pro trestné činy: ad I) zvýhodňování věřitele podle § 256a odstavec 1, 3 trestního zákona účinného do 31. 12. 2009 a ad II) poškozování věřitele podle § 256 odstavec 1 písmeno a), odstavec 3 trestního zákona účinného do 31. 12. 2009. Trestní věc v této fázi trestního řízení obviněného P.M. (obžalovaným se stává až po nařízení hlavního líčení - § 12 odstavec 8 trestního řádu) byla dne 8. 10. 2015 zapsána do senátu 3T – předseda senátu JUDr. Oldřich Rezek, který ve věci nařídil hlavní líčení, jednal a rozhodl napadeným rozsudkem.

Odvolací soud doplnil dokazování Rozvrhem práce Okresního soudu v Břeclavi platným ke dni 7. 10. 2015, tedy ke dni podání obžaloby v této trestní věci, a přehledem nápadu 15 trestních věcí na Okresním soudu v Břeclavi do senátu 1T, 2T a 3T od data 7. 10. 2015 od sp. zn. 3T 149/2015 zpětně. Z těchto listinných důkazů se podává, že k zápisu trestní věci obžalovaného P. M. došlo dne 8. 10. 2015 do senátu 3T a to v 9,22 hodin. V době od 30. 9. 2015 do 8. 10. 2015 v souladu s tehdy platným rozvrhem práce byly napadlé věci chronologicky zapisovány takto:

Spisová značka	Datum a čas zapsání
2 T 145/2015	30.9.2015 14:59:36
3 T 145/2015	30.9.2015 15:10:06
1 T 146/2015	6.10.2015 8:08:47
2 T 146/2015	6.10.2015 8:44:24
3 T 146/2015	7.10.2015 9:01:15
21 T 104/2015	7.10.2015 9:08:44
1 T 147/2015	7.10.2015 9:15:55
2 T 147/2015	7.10.2015 9:30:51
3 T 147/2015	7.10.2015 9:36:33
1 T 148/2015	7.10.2015 10:04:08
2 T 148/2015	7.10.2015 10:18:49
3 T 148/2015	8.10.2015 8:39:20
21 T 105/2015	8.10.2015 8:59:01
1 T 149/2015	8.10.2015 9:14:30
3 T 149/2015	8.10.2015 9:22:18

Rozvrh práce platný pro Okresní soud v Břeclavi na rok 2015 (ve znění účinném od 1. 6. 2015) byl stanoven takto:

Soud. odd.	<u>př. senátu - samosoudce</u> zastupuje - zastupuje	Obor a vymezení působnosti:
1	<u>Dr. S. - Dr. S.</u> Mgr. W. – Mgr. W.	rozhodování ve věcech T (rozsah 27 %), - rozhodování ve věcech vazebních (rozsah 1/4), - vyřizování věcí Nt a Td (rozsah 1/4), - rozhodování ve věcech Pp (rozsah 1/4), - příkazce, rozhoduje-li o přiznání nákladů placených státem vyplývajících ze soudního řízení, - výkon pohotovostní služby (dle rozpisu služeb na dané období) mimo pracovní dobu, tzn. v pracovních dnech od 15.00 do 8.00 hodin a ve dnech pracovního klidu a svátcích, - výchova justičních čekatelů.
	Členové senátu – přísedící –	- seznam č. 1 - případně dle seznamu 2, 3, 5
Soud. odd.	<u>př. senátu - samosoudce</u> zastupuje - zastupuje	Obor a vymezení působnosti:
2	<u>Mgr. W. – Mgr. W.</u> Dr. Rezek – Dr. Rezek	rozhodování ve věcech T (rozsah 27 %), - rozhodování ve věcech vazebních (rozsah 1/4), - vyřizování věcí Nt a Td (rozsah 1/4), - rozhodování ve věcech Pp (rozsah 1/4), - příkazce, rozhoduje-li o přiznání nákladů placených státem vyplývajících ze soudního řízení, - výkon pohotovostní služby (dle rozpisu služeb na dané období) mimo pracovní dobu, tzn. v pracovních dnech od 15.00 do 8.00 hodin a ve dnech pracovního klidu a svátcích, - výchova justičních čekatelů.
	Členové senátu – přísedící	- seznam č. 2 – případně ze seznamu 1, 3, 5
Soud. odd.	<u>př. senátu - samosoudce</u> zastupuje - zastupuje	Obor a vymezení působnosti:
3	<u>Dr. Rezek - Dr. Rezek</u> Mgr. B. - Mgr. B.	rozhodování ve věcech T (rozsah 27 %), - rozhodování ve věcech vazebních (rozsah 1/4), - vyřizování věcí Nt a Td (rozsah 1/4), - rozhodování ve věcech Pp (rozsah 1/4), - příkazce, rozhoduje-li o přiznání nákladů placených státem vyplývajících ze soudního řízení, - výkon pohotovostní služby (dle rozpisu služeb na dané období) mimo pracovní dobu, tzn. v pracovních dnech od 15.00 do 8.00 hodin a ve dnech pracovního klidu a svátcích, - výchova justičních čekatelů.
	Členové senátu – přísedící	- seznam č. 3 – případně dle seznamu 1, 2, 5
Soud. odd.	<u>př. senátu - samosoudce</u> zastupuje - zastupuje	Obor a vymezení působnosti:

21	<u>Mgr. B. - Mgr. B.</u> Dr. S. - Dr. S.	rozhodování ve věcech T (rozsah 19 %), - rozhodování ve věcech vazebních (rozsah 1/4), - vyřizování věcí Nt a Td (rozsah 1/4), - rozhodování ve věcech Pp (rozsah 1/4), - příkazce, rozhoduje-li o přiznání nákladů placených státem vyplývajících ze soudního řízení, - výkon pohotovostní služby (dle rozpisu služeb na dané období) mimo pracovní dobu, tzn. v pracovních dnech od 15.00 do 8.00 hodin a ve dnech pracovního klidu a svátcích, - rozhodování ve věcech dle zák. č. 218/2003 Sb. (Tm a Rod), - rozhodování ve věcech korupce veřejných osob, při veřejných zakázkách, při veřejných soutěžích a při veřejných dražbách, - výchova justičních čekatelů.
	Členové senátu – přísedící	- seznam č. 5 – případně dle seznamu 1, 2, 3

Z uvedeného je zřejmé, že poté, co byla zapsána věc spisové značky 1T 149/2015 dne 8. 10. 2015 v 9:14.30 hod, následující trestní věc, zapsaná dne 8. 10. 2015 v 9:22:18 pod sp. zn. 3T 149/2015 – obviněný P.M., měla být zapsána do senátu 2T pod sp. zn. 2T 149/2015 – předsedkyně senátu Mgr. W., nikoliv do senátu 3T pod sp. zn. 3T 149/2015 – předseda senátu JUDr. Oldřich Rezek. Došlo tím k pochybení při zápisu trestní věci obžalovaného, když věc měla být zapsána do senátu 2T pod sp. zn. 2T 149/2015, nikoliv do senátu 3T pod sp. zn. 3T 149/2015. Od počátku října 2015 byly spisy chronologicky přidělovány jednotlivým soudcům zařazeným na trestním úseku Okresního soudu v Břeclavi podle platného rozvrhu práce, nic nesvědčí o tom, že by některý ze soudců byl např. dlouhodobě nepřítomen. Věc byla tak přidělena nezákonnému soudci, který ve věci následně jednal a rozhodl napadeným rozsudkem.

Na č. l. 2602 trestního spisu je založen úřední záznam ze dne 7. 10. 2015, pořízený místopředsedou Okresního soudu v Břeclavi Mgr. P.B., z něhož se podává, že „s ohledem na vyjádření Mgr. W., že obviněný M. je příbuzným jejího manžela K.S. a dále s ohledem na vyjádření JUDr. S., že obviněný M. je sousedem jejich rodičů, které pravidelně navštěvuje – věc nepřidělovat do senátu 1T a 2T a to z důvodu případné podjatosti předsedkyň senátu“. Bližší podrobnosti uvedeného vyjádření předsedkyň senátu v trestním spisu založeno nebylo. Takový postup však nebyl v souladu se zákonem. Spis měl být nejprve v souladu s rozvrhem práce zapsán do senátu 2T. Pokud by měla předsedkyně senátu 2T za to, že je ve věci vyloučena z vykonávání úkonů trestního řízení, mělo být o její podjatosti rozhodnuto usnesením podle § 30 odstavec 1 trestního řádu. Takové rozhodnutí není možné nahradit úředním záznamem místopředsedy okresního soudu, založeným na č. l. 2602 trestního spisu. Tím, že nebylo rozhodnuto podle § 30 odstavec 1 trestního řádu, když toto rozhodnutí je nutné doručit všem procesním stranám, jichž se dotýká, bylo zkráceno právo obžalovaného na obhajobu, nemohl využít práva opravného prostředku.

Vzhledem ke zjištěným pochybením odvolací soud konstatuje, že řízení, které předcházelo vydání napadeného rozsudku, bylo zatíženo podstatnými procesními vadami, které měly vliv na zákonnost vydání napadeného rozsudku. Proto odvolací soud již nemohl dále zkoumat napadený rozsudek z podnětu dalších námitek obžalovaného směřujících do výroku o vině a

trestu, uvedených v odvolání a z podnětu odvolání státního zástupce přezkoumat výrok o uložení trestu a způsobu jeho výkonu. Za dané situace proto odvolací soud napadený rozsudek podle § 258 odstavec 1 písmeno a) trestního řádu zrušil a podle § 259 odstavec 1 trestního řádu věc vrátil soudu I. stupně.

V dalším řízení před soudem I. stupně bude nutné tuto trestní věc přidělit příslušné předsedkyni senátu a to podle pořadí nápadu trestní věci u soudu I. stupně. Pokud tato bude mít za to, že je vyloučena z vykonávání úkonů trestního řízení v této trestní věci, musí být rozhodnuto podle § 30 odstavec 1 trestního řádu. Usnesení musí být řádně doručeno dotčeným procesním stranám. I když podání opravného prostředku proti takovému usnesení nemá odkladný účinek, bude vhodné vyčkat nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Obžalovaný v odvolání namítá podjatost soudce Mgr. P. B. a má za to, že také soudkyně Mgr. W. a JUDr. S. jsou ve věci podjaté, bude nutno i na tyto námitky reagovat postupem podle trestního řádu.

Obžalovaný navrhl v případě prokázání závěru, že soudce Mgr. Rezek, není zákonným soudcem nebo je ve věci podjatý a vytvoří si právní názor na to, že Mgr. B., JUDr. S. a Mgr. W., jsou taktéž podjatí, nepřidělovat věc Okresnímu soudu v Břeclavi, ale jinému okresnímu soudu v jeho působnosti.

Proto poté, co bude vyřešena otázka vyloučení či nevyloučení soudců shora jmenovaných podle § 30 odstavec 1 trestního řádu, bude nezbytné, aby se o svém vztahu k projednávané věci a osobám, jichž se úkony trestního řízení dotýkají, ve smyslu § 30 odstavec 1 trestního řádu vyjádřil i předseda senátu 3T Mgr. Oldřich Rezek. Poté bude možné návrh obžalovaného na odnětí a přikázání věci jinému soudu posoudit a rozhodnout o něm podle § 25 trestního řádu.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** další řádný opravný prostředek přípustný.

Krajský soud v Brně
dne 9. října 2018

JUDr. Libuše Gloserová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Markéta Brázdová